

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2018. gada 17. maijā *

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo velosipēdu grozus – Spēkā neesamības pamats – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu nepieņemamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 52. panta 3. punkts un 86. panta 5. punkts – Agrāka dizainparauga nodošana atklātībā – Individuāls raksturs – Atšķirīgs kopējais iespaids – Regulas Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-760/16

Basil BV, Silvolde [*Silvolde*] (Nīderlande), ko pārstāv *N. Weber* un *J. von der Thüsen*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *S. Hanne* un *D. Walicka*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Artex SpA, Sanceno di Kassola [*San Zeno di Cassola*] (Itālija), ko pārstāv *J. Vogtmeier*, advokāts,

par prasību par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 7. jūlija lēmumu lietā R 535/2015-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Artex* un *Basil*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Žervazonī* [*S. Gervasoni*] (referents), tiesneši *K. Kovalika Baņčika* [*K. Kowalik-Bańczyk*] un *K. Makioki* [*C. Mac Eochaidh*],

sekretārs: *J. Plingerss* [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 4. novembrī,

ņemot vērā EUIPO atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 12. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 16. janvārī,

pēc 2017. gada 7. decembra tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – vācu.

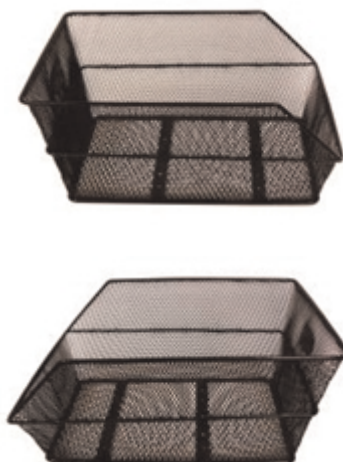
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

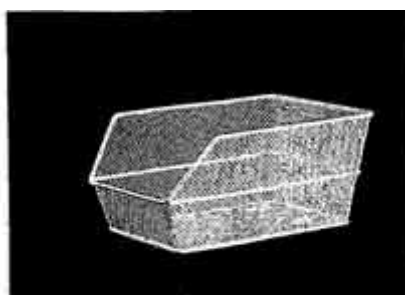
Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2004. gada 13. februārī prasītāja *Basil BV* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).
- 2 Reģistrācijai pieteiktais dizainparaugs (turpmāk tekstā – “apstrīdētais dizainparaugs”) ir šāds:

- 3 Apstrīdētais dizainparaugs tika reģistrēts ar numuru 142245-0001. Tā reģistrācija tika publicēta 2004. gada 15. jūnija *Bulletin des dessins et modèles communautaires* [Kopienas Dizainparaugu Biļetenā] Nr. 47/2004. Pēc tam šī reģistrācija tika pagarināta līdz 2019. gada 13. februārim.
- 4 Apstrīdēto dizainparaugu ir paredzēts izmantot attiecībā uz “velosipēdu groziem”, kuri ietilpst 03-01. klasē atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par [rūpniecisko] dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu.
- 5 2013. gada 17. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, *Artex SpA* iesniedza *EUIPO* pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 52. pantam. Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumam bija norādīts Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais pamats.
- 6 Savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu persona, kas iestājusies lietā, tostarp norādīja, ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuālā rakstura Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē, un savu apgalvojumu pamatošanai atsaucās uz vairākiem dokumentiem, lai pierādītu agrāka dizainparauga (turpmāk tekstā – “agrākais dizainparaugs”) nodošanu atklātībā, proti, tostarp:
  - vienu no tās katalogiem, kurā ietverts velosipēdu groza attēls; šim attēlam ir pievienots artikula numurs 34.54.50, norāde uz konkrētā ražojuma izmēriem un tā apraksts, proti, “aizmugurējais pītais grozs *Speedy*”, četrās valodās; šis attēls un tam pievienotās norādes ir šādas:

34.54.50
30x30x17

- Hinterer Maschkorb mod. Speedy
- Cesto Speedy posteriore in rete
- Back mesh Speedy basket
- Panier postérieur Speedy en filet

- vairākiem faktūrrēķiniem, kas datēti ar 2000.–2002. gadu un attiecas uz [velosipēdu] grozu, uz kuriem izvietots nosaukums *Speedy*, pārdošanu uzņēmumiem;

- vienu 2001. gada katalogu un trim 2002. gada katalogiem, kuri nāk no dažādiem Itālijas uzņēmumiem un kuros ir atrodams šāds velosipēdu groza attēls:

- 2000. gada 20. jūlija fakturrēķinu un pavadzīmi kādam Taizemes uzņēmumam, kuram tie bija adresēti;
  - kāda uzņēmuma stenda attēlu, kurā bija izstādīts velosipēdu grozs, kā arī fakturrēķinu izstādei Ķelnē (Vācijā) 2002. gadā.
- 7 Ar 2015. gada 13. janvāra lēmumu, vispirms konstatējot pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamību, Anulēšanas nodaļa atzina apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu tādēļ, ka tam neesot individuālā rakstura.
- 8 2015. gada 11. martā prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.
- 9 Ar 2016. gada 7. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas trešā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Tā būtībā secināja, pirmkārt, ka pretēji prasītājas apgalvojumiem personas, kas iestājusies lietā, konkrētajā gadījumā iesniegtais pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu esot pieņemams, otrkārt, ka apstrīdētais dizainparaugs esot ticis nodots atklātībā pirms apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma, proti, 2004. gada 13. februāra, un, treškārt, ka Anulēšanas nodaļas esot pareizi atzinusi, ka apstrīdētais dizainparaugs nav spēkā, jo tam nav individuālā rakstura.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa uzdeva lietas dalībniekiem jautājumiem, uz kuriem tie atbildēja noteiktajos termiņos.
- 11 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest *EUIPO* un attiecīgā gadījumā pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 13 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, proti, pirmkārt, par Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta, kas attiecas uz pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nepieņemamību zināmos apstākļos, neievērošanu, otrkārt, par Regulas Nr. 6/2002 7. panta, kas attiecas uz dizainparaugu nodošanu atklātībā, neievērošanu un, treškārt, par Regulas Nr. 6/2002 6. panta, kas attiecas uz dizainparaugu individuālo raksturu, pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta pārkāpumu

- 14 Prasītāja būtībā apgalvo, ka *EUIPO* esot bijis jāatzīst par nepieņemamu personas, kas iestājusies lietā, iesniegtais pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, piemērojot Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punktu vai – citādi – šīs pašas regulas 86. panta 5. punktu.
- 15 Šajā ziņā prasītāja atsauca uz tāda pirms apstrīdētā lēmuma pieņemta Apelācijas padomes lēmuma esamību, ar kuru minētā padome jau noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas bija iesniegts par apstrīdēto dizainparaugu. Tā uzsver, ka šo iepriekšējo spēkā neesamības atzīšanas procesu bija ierosinājis uzņēmums, kurš ir pieteikuma autors kopā ar personu, kas iestājusies lietā.
- 16 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.
- 17 Šajā ziņā pirmām kārtām ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punktā ir noteikts, ka *EUIPO* iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nepieņem, ja kāda Kopienas dizainparaugu tiesa ir izskatījusi lietu par pieteikumu saistībā ar to pašu priekšmetu, ar to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm un tās lēmums ir galīgs.
- 18 Taču Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta noteikumi konkrētajā gadījumā nav piemērojami.
- 19 Proti, pirmkārt, Regulas Nr. 6/2002 80. panta, kura nosaukums ir “Kopienas dizainparaugu tiesas”, 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis savās teritorijās nosaka zināmu skaitu valstu pirmās un otrās instances tiesu – Kopienas dizainparaugu tiesas –, kas veic šajā regulā noteiktās funkcijas. Tātad no šī panta noteikumiem izriet, ka Kopienas dizainparaugu tiesa noteikti ir dalībvalsts valsts tiesa.
- 20 Tādējādi Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkts ir piemērojams nevis tad, kad *EUIPO* ir jau pieņēmis lēmumu, bet tikai tad, ja to izdarījusi kādas dalībvalsts valsts tiesa.
- 21 Otrkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka puse, kas šajā lietā ir iesniegusi pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu, būtu tā pati puse, kas iesniegusi pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā pret dizainparaugu, kurš bija apstrīdēts iepriekšējā lietā.
- 22 Proti, apstāklis, ka pastāv cieša saikne starp abām lietām un cieša sadarbība starp divām pusēm, kas katrā no abām lietām ir iesniegušas pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, par ko tostarp liecina to pārstāvju un argumentu identiskums, neļauj secināt pušu identiskumu.
- 23 Šajā ziņā persona, kas iestājusies lietā, norādīja – un tas nav ticis apstrīdēts tiesas sēdē –, ka uzņēmums, ka bija iesniedzis iepriekšējo pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, bija vienīgi tās klients, un ar to nepietiek, lai konstatētu, ka šī persona un minētais uzņēmums ir viena un tā pati puse.
- 24 Turklāt šā sprieduma 22. punktā minētais apstāklis neļauj secināt konkrēto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu ļaunprātīgu raksturu.

- 25 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, ka Apelācijas padome neesot ievērojusi prasītājas tiesības pieteikami tikt uzklautai saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, it kā ļaunprātīgo rīcību, prasītāja nav sniegusi nekādus elementus, kuri ļautu secināt, ka Apelācijas padome nebūtu tai ļāvusi izteikt savus apsvērumus šajā sakarā.
- 26 Būtu jāpiebilst, ka, lai gan prasītāja, atsaucoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu, norāda uz tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu, ir jāprecizē, ka Vispārējā tiesa ir izslēgusi šādu tiesību piemērošanu attiecībā uz *EUIPO* apelācijas padomēm, jo process apelācijas padomes ir raksturojams nevis kā tiesas process, bet gan kā administratīvs process (spriedumi 2005. gada 20. aprīlis, *Krüger/ITSB – Calpis* (“CALPICO”), T-273/02, EU:T:2005:134, 62. punkts, un 2014. gada 12. decembris, *Comptoir d’Épiculture/ITSB – A-Rosa Akademie* (“da rosa”), T-405/13, nav publicēts, EU:T:2014:1072, 71. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2002. gada 12. decembris, *Procter & Gamble/ITSB* (Ziepju forma), T-63/01, EU:T:2002:317, 23. punkts).
- 27 Otrām kārtām, Regulas Nr. 6/2002 86. panta 5. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem pretprasība par reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu nevar tikt iesniegta, ja *EUIPO* jau ir izskatījis lietu par pieteikumu saistībā ar to pašu jautājumu, ar to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm un tā lēmums ir kļuvis galīgs, reglamentē nevis procesus *EUIPO* un tostarp tā apelācijas padomēs, bet gan procesus Kopienas dizainparaugu tiesās, attiecībā uz kurām šā sprieduma 19. punktā ir norādīts, ka tās ir valsts tiesas.
- 28 Lai gan ir taisnība, ka Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta noteikumu un Regulas Nr. 6/2002 86. panta 5. punkta noteikumu mērķis ir novērst iespējamus konfliktus dizainparauga spēkā neesamības jautājumos starp *EUIPO* lēmumiem un Kopienas dizainparaugu tiesu lēmumiem, no šiem pašiem noteikumiem nevar tikt izsecināts, ka ar Regulu Nr. 6/2002 būtu ieviests kāds līdzvērtīgs konfliktu novēršanas veids starp *EUIPO* lēmumiem.
- 29 Trešām kārtām Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta piemērošana pēc analogijas gadījumiem, kad *EUIPO* ir jau lēmis par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, ir izslēgta.
- 30 Proti, nav konstatēts, ka šajā tiesību normā būtu pieļauta nepilnība, kas būtu nesaderīga ar kādu vispārējo tiesību principu un kas varētu tikt novērsta, izmantojot piemērošanu pēc analogijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 12. decembris, *Krohn*, 165/84, EU:C:1985:507, 13. un 14. punkts).
- 31 Ir taisnība, ka grozītajā Padomes Regulā (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)), konkrētāk, minētās regulas 56. panta 3. punktā (tagad – Regulas 2017/1001 63. pants), uz kuru prasītāja atsaucas savā prasības pieteikumā (pārrakstīšanās kļūdas, kuru tā atzinusi tiesas sēdē, dēļ norādot uz Regulas Nr. 6/2002 60. panta 3. punktu), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2424/2015 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), ir noteikts, ka pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nepieņem, ja pieteikums saistībā ar to pašu jautājumu un pamatu un starp tām pašām pusēm ir ticis pēc būtības izskatīts *EUIPO* vai ES preču zīmju tiesā un *EUIPO* vai minētās tiesas lēmums par minēto pieteikumu ir kļuvis galīgs.
- 32 Tomēr, ja Eiropas Savienības preču zīmju jomā likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu pieņemt skaidri izteiktu tiesību normu, lai paredzētu, ka *EUIPO* agrāku lēmumu spēka dēļ pastāv iespēja noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, to neizskatot pēc būtības, šāda skaidri izteikta tiesību norma būtu nepieciešama tātad arī dizainparaugu jomā. Tādējādi nav iespējams kompensēt šādas tiesību normas neesamību, Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punktu pēc analogijas piemērojot *EUIPO* lēmumiem.

- 33 Turklāt, skaidri izteikta tiesību norma, kas ļautu *EUIPO* lēmumiem pēc analogijas piemērot noteikumus, kurus ir paredzēts piemērot “galīgiem” tiesas lēmumiem, ir vēl jo vairāk nepieciešama, ņemot vērā pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru process *EUIPO* ir raksturojams nevis kā tiesas process, bet gan kā administratīvs process (spriedums, 2015. gada 15. jūlijs, *TVR Automotive/ITSB – TVR Italia* (“TVR ITALIA”), T-398/13, EU:T:2015:503, 38. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2002. gada 12. decembris, “Ziepjū forma”, T-63/01, EU:T:2002:317, 22. un 23. punkts).
- 34 Ir jāpiebilst, ka Kopienas dizainparaugu jomā reģistrācijas pieteikuma izskatīšana pēc būtības saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 47. panta 1. punktu ietver tikai pārbaudi par to, vai šis pieteikums atbilst no šīs regulas 3. panta a) punkta izrietošajai dizainparauga definīcijai, kā arī par sabiedriskās kārtības respektēšanu. Pārējā daļā ir piemērojami Regulas Nr. 6/2002 45. pantā izklāstītie formas nosacījumi. Turpretim ar Regulas Nr. 207/2009 7. un 8. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 7. un 8. pants) tika ieviesta pirms preču zīmes reģistrācijas notiekošā pārbaude pēc būtības attiecībā uz preču zīmes spēkā esamību, kas balstīta – runājot par Regulas Nr. 207/2009 8. pantu – uz iebildumu procesa esamību. Tātad, ņemot vērā pirms dizainparaugu reģistrācijas veiktās to spēkā esamības pārbaudes pakāpi, spēkā neesamības atzīšanas procesam, kas ļauj nodrošināt šādu pārbaudi pēc minētās reģistrācijas, neizbēgami ir citāda vieta Regulas Nr. 6/2002 sistēmā, salīdzinot ar šī procesa vietu Regulas Nr. 207/2009 sistēmā, kurā šī pārbaudes pakāpe ir atšķirīga. Šis apstāklis vēl jo vairāk sarežģī jebkādu Regulas Nr. 6/2002 52. panta 3. punkta piemērošanu pēc analogijas *EUIPO* lēmumiem, kura balstītos uz Regulas Nr. 207/2009 56. panta 3. punkta noteikumiem.
- 35 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šis prasības pamats ir noraidāms.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 6/2002 7. panta pārkāpumu

- 36 Ar savu otro pamatu prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā, atzīdama, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā, neesot ievērojusi Regulas Nr. 6/2002 7. panta noteikumus. Šis prasības pamats ietver vairākus iebildumus, pirmkārt, saistībā ar pierādījumu, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi, lai pierādītu agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā, tulkojuma novēlotu paziņošanu *EUIPO*, otrkārt, par pierādījumu, uz kuriem balstījusies Apelācijas padome, lai secinātu, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā pirms apstrīdētā dizainparauga, pierādīšanas spēka neesamību un, treškārt, par to, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu, nosakot attiecīgo specializēto personu loku.

Par pierādījumu, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi procesā EUIPO, tulkojuma novēlotu paziņošanu

- 37 Prasītāja, kas prasības pieteikumā apgalvoja, ka pierādījumi, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi, lai pierādītu agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā, tika iztulkoti spēkā neesamības atzīšanas procesa valodā tikai pēc Komisijas Regulas (EK) Nr. 2245/2002 (2002. gada 21. oktobris), ar ko īsteno Regulu Nr. 6/2002 (OV 2002, L 341, 28. lpp.), 29. panta 5. punktā paredzētā termiņa beigām, kā tas izriet no tiesas sēdes protokola, atsaucsa šo iebildumu, par kuru tātad vairs nav jālemj.

Par pierādījumu, uz kuriem balstījusies Apelācijas padome, lai secinātu, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā, pierādīšanas spēka neesamību

- 38 Prasītāja būtībā norāda, ka pierādījumi, uz kuriem balstījusies Apelācijas padome, neļāva secināt, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā pirms apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, proti, pirms 2004. gada 13. februāra. Tā arī apgalvo, ka personas, kas iestājusies lietā, katalogs, faktūrrēķini, uzņēmuma stenda attēls un citi personas, kas iestājusies lietā, iesniegtie katalogi neļaujot droši konstatēt agrāku nodošanu atklātībā.

- 39 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, lūdz noraidīt šo iebildumu.
- 40 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 7. pantu šīs regulas 5. un 6. panta piemērošanas mērķiem tiek uzskatīts, ka dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, ja tas ir publicēts pēc reģistrācijas vai citādi, vai izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi nodots atklātībai pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma, izņemot, ja par šiem notikumiem parastā uzņēmējdarbības gaitā praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Eiropas Savienībā. Tomēr saskaņā ar to pašu Regulas Nr. 6/2002 7. pantu dizainparaugu neuzskata par darītu pieejamu sabiedrībai tikai tādēļ, ka tas ir atklāts trešajai personai ar tieši vai netieši izteiktu konfidencialitātes nosacījumu.
- 41 Regulā Nr. 2245/2002 nav ietverti nekādi precizējumi par pierādījumiem, kas pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam būtu jāsniedz saistībā ar agrāka dizainparauga nodošanu atklātībā. Konkrētāk, Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktā ir tikai paredzēts, ka, ja pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir balstīts tostarp uz aizsardzībai pieteiktā Kopienas dizainparauga individuālā rakstura neesamību, šajā pieteikumā ir jāiekļauj norāde par pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja dizainparaugu, kas varētu būt šķērslis aizsardzībai pieteiktā Kopienas dizainparauga individuālā rakstura atzīšanai, un tā attēls, kā arī dokumenti, kuri pierāda agrākā dizainparauga iepriekšējo nodošanu atklātībā. Turklāt nedz Regulā Nr. 6/2002, nedz Regulā Nr. 2245/2002 nav noteikta obligāta forma, kādā pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam būtu jāiesniedz pierādījumi par to, ka tā dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā pirms aizsardzībai pieteiktā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma. Tādējādi Regula Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā ir tikai prasīts, lai pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu būtu iekļauti “dokumenti, kuri pierāda [agrākā dizainparauga] esamību”, kā arī “norāde par faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kas iesniegti [tā] apstiprinājumam”. Tāpat Regulas Nr. 6/2002 65. panta 1. punktā ir paredzēts vienīgi neizsmelošs to pierādījumu iegūšanas pasākumu uzskaitījums, kas ir iespējami procesos *EUIPO*. No tā izriet, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var brīvi izvēlēties pierādījumus, ko tā ieskatā būtu lietderīgi iesniegt *EUIPO*, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu (spriedums, 2016. gada 14. jūlijs, *Thun 1794/EUIPO – Adekor* (Grafiski dekoratīvi simboli), T-420/15, nav publicēts, EU:T:2016:410, 26. punkts).
- 42 Turklāt agrākā dizainparauga nodošana atklātībā nevar tikt pierādīta, pamatojoties uz varbūtībām vai pieņēmumiem, bet tā ir jābalsta uz konkrētiem un objektīviem elementiem, kas pierāda agrākā dizainparauga faktisku nodošanu atklātībā tirgū. Turklāt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja sniegtie pierādījumi ir jāizvērtē to savstarpējā saistībā. Proti, lai gan daži no šiem pierādījumiem varētu būt paši par sevi nepietiekami, lai pierādītu agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā, tomēr, tos asociējot vai aplūkojot kopsakarā ar citiem dokumentiem vai informāciju, tie var sniegt ieguldījumu nodošanas atklātībā pierādījuma veidošanā. Visbeidzot, lai novērtētu dokumenta pierādījuma vērtību, ir jāpārbauda tajā ietvertās informācijas ticamība un patiesums. Tostarp ir jāņem vērā dokumenta izcelsme, tā sagatavošanas apstākļi, tā adresāts un, vērtējot tā saturu, ir jānoskaidro, vai tas šķiet saprātīgs un uzticams (spriedums, 2016. gada 14. jūlijs, “Grafiski dekoratīvi simboli”, T-420/15, nav publicēts, EU:T:2016:410, 27. punkts).
- 43 Konkrētajā gadījumā Apelācijas padome norādīja, ka persona, kas iestājusies lietā, paziņoja par katalogu, kura oriģināleksemplārs ir ticis uzrādīts. Šajā katalogā ir iekļauts velosipēdu groza ar nosaukumu *Speedy* attēls. Šim attēlam ir pievienots artikula numurs 34.54.50. Tāpat persona, kas iestājusies lietā, iesniedza vairāk nekā 100 fakturrēķinus, kas adresēti dažādiem uzņēmumiem, kuri reģistrēti tostarp Itālijā. Šie fakturrēķini ir datēti ar 2000.–2002. gadu un atbilst vairāk nekā 25 000 īpašo [velosipēdu] grozu pārdevumiem, uzrādot gan artikula numuru 34.54.50, gan nosaukumu *Speedy*.
- 44 Apelācijas padome norādīja, ka [velosipēdu] grozs, kas ir analogs šā sprieduma 43. punktā minētajam, bija iekļauts četros citu uzņēmumu katalogos, kas datēti ar 2001. un 2002. gadu, un parādījās Ķelnē 2002. gadā rīkotajai izstādei sagatavotā uzņēmuma stenda attēlā.

- 45 Pamatojoties uz šiem elementiem, tos aplūkojot kopā, Apelācijas padome varēja pamatoti secināt, ka konkrētajā lietā aplūkojamais agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā.
- 46 Iepriekš minēto secinājumu nevar atspēkot prasītājas izvirzītie argumenti.
- 47 Proti, prasītāja vienīgi pauž šaubas vai atrunas tostarp par šā sprieduma 43. punktā minētā kataloga datumu un izplatīšanu, par šā sprieduma 44. punktā minēto katalogu pašu pastāvēšanu, par saikni starp šā sprieduma 43. punktā minētajā katalogā iekļauto artikula numuru un tādu pašu numuru, kas ietverts tāpat šā sprieduma 43. punktā minētajos faktūrrēķinos, vai arī par faktu, ka attiecīgie katalogi ir tikuši izplatīti vai ka tajos attēlotie ražojumi ir tikuši izgatavoti.
- 48 Ar šādām šaubām nepietiek, lai atspēkotu tādu saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu, kurus sniegusi persona, kas iestājusies lietā, un uz kuriem balstījusies Apelācijas padome, lai secinātu, ka nodošana atklātībā ir notikusi.
- 49 Turklāt saistībā ar prasītājas argumentu par to, ka nav ticis izsaukts liecinieks, ir jāatgādina, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var brīvi izvēlēties pierādījumus, ko tā ieskatā būtu lietderīgi iesniegt *EUIPO*, lai pamatotu savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu (skat. šā sprieduma 41. punktu).
- 50 Tāpat saistībā ar argumentiem, kas attiecas uz pierādīšanas spēka nepietiekamību vienam vai otram no Apelācijas padomes izmantotajiem elementiem, ir jāatgādina, ka, pārbaudot dizainparauga nodošanu atklātībā, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā (skat. šā sprieduma 42. punktu).
- 51 Ir arī jānorāda, ka prasītājas apgalvojums, saskaņā ar kuru konkrētajā nozarē ierasti ir tas, ka agrāka modeļa ražojumiem un nākamā modeļa ražojumiem tiek izmantoti identiski artikula numuri, nekādi nav pierādīts.
- 52 Turklāt *EUIPO* pārliecinoši norāda, ka, lai gan šāda apgalvojuma pareizība nevarētu tikt izslēgta attiecībā uz preces nosaukumu, tomēr tas nav realistisks attiecībā uz artikula numuru, jo viena un tā paša artikula numura izmantošana secīgo modeļu ražojumiem padarītu neiespējamu jebkādu nošķiršanu starp šiem ražojumiem pārdevumu uzraudzības procesā, uzskaitē vai saistībā ar garantijas jautājumiem.
- 53 Tālāk, runājot par prasītājas apgalvojumiem attiecībā uz iespējamajām manipulācijām ar dokumentiem, kurus iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, tie nav pierādīti.
- 54 Visbeidzot saistībā ar prasītājas norādi uz vienu agrāku kādas *EUIPO* apelācijas padomes lēmumu, ciktāl šāds iebildums ir attiecināms nevis uz pirmo prasības pamatu, kas noraidīts šā sprieduma 35. punktā, bet uz atsaukšanos uz *EUIPO* apelācijas padomju lēmumpieņemšanas praksi, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka lēmumi, kas *EUIPO* apelācijas padomēm ir jāpieņem saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009 attiecībā uz apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību. Līdz ar to minēto lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo regulu, nevis lēmumpieņemšanas praksi, kas pastāvēja pirms šo lēmumu pieņemšanas. Ir ticis nospriests, ka, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, *EUIPO*, izskatot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jāizskata jautājums par to, vai ir vai nav jāņem tāpat. Tomēr ir piebilsts, ka vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principu piemērošana ir jāsaista ar tiesiskuma ievērošanu. Tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, nevar uz iespējamu prettiesisku rīcību, no kuras cita persona ir guvusi labumu, atsaukties sev par labu, lai panāktu identisku lēmumu. Turklāt tiesiskās noteiktības un, konkrēti, labas pārvaldības apsvērumu dēļ jebkura reģistrācijas pieteikuma izskatīšanai ir jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Šai izskatīšanai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā. Proti, apzīmējuma kā

preču zīmes reģistrācija ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojami izskatāmās lietas faktiskajos apstākļos un paredzēti, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu neattiecas atteikuma pamats (skat. spriedumu, 2017. gada 16. februāris, *Antrax It/EUIPO – Vasco Group* (Radiatoru termosifoni), T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 55 Šā sprieduma 54. punktā atgādinātā judikatūra, kas attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmes sistēmu, pēc analogijas ir piemērojama, izvērtējot pieteikumus par dizainparaugu spēkā neesamības atzīšanu (spriedums, 2017. gada 16. februāris, “Radiatoru termosifoni”, T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87, 93. punkts).
- 56 Konkrētajā gadījumā, kā tas izriet no šā sprieduma 43.–45. punkta, Apelācijas padome pareizi secināja, ka agrākais dizainparaugs ir ticis nodots atklātībā. Tātad prasītāja, lai atspēkotu šādu secinājumu, nevar lietderīgi atsaukties uz kādu agrāku *EUIPO* lēmumu.
- 57 Katrā ziņā vairāki apstākļi nošķir šo lietu no lietas, uz kuru atsaukusies prasītāja. Piemēram, persona, kas iestājusies lietā, iesniedza daudz vairāk fakturrēķinu, nekā to bija izdarījis pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs minētajā lietā. Turklāt šajos fakturrēķinos bija atsauces uz agrākā dizainparauga apzīmējumu un artikula numuru, kas iekļauti oriģinālajā katalogā, kurā šis dizainparaugs bija prezentēts. Visbeidzot tika iesniegti arī citu uzņēmumu katalogi.
- 58 Tātad Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 29. punktā pareizi secināja, ka šādi apstākļi pietiekami ļauj nošķirt abas lietas, pamatojot to, ka šī padome ir izdarījusi atšķirīgus secinājumus katrā no šīm lietām.
- 59 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida.

Par kļūdu attiecīgā specializēto personu loka noteikšanā

- 60 Prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu, nosakot attiecīgo specializēto personu loku.
- 61 Pirmā argumenta ietvaros prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka tirgotāji veido daļu no specializēto personu loka.
- 62 Prasītāja izvirza arī otru argumentu – par to, ka Apelācijas padome neesot pietiekami izteikusies par jautājumu, vai ievērojamai daļai no specializēto personu loka ir bijusi iespēja iepazīties ar apstrīdēto dizainparaugu, un tādējādi esot pārkāpusi tās tiesības tikt uzklautai.
- 63 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, lūdz noraidīt šo iebildumu pilnībā.
- 64 Runājot par pirmo prasītājas argumentu, Tiesa jau ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 6/2002 11. panta 2. punkts, kurā ir paredzēts, ka dizainparaugs tiek uzskatīts par darītu pieejamu sabiedrībai Savienībā, ja tas ir bijis publicēts, izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi atklāts tādā veidā, ka parastā uzņēmējdarbības gaitā par šiem notikumiem ir varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā, ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka par neregistrētu dizainparaugu parastā uzņēmējdarbības gaitā ir varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā, ja attiecīgā dizainparauga attēli ir tikuši izplatīti starp tirgotājiem, kuri darbojas šajā nozarē (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 30. punkts). Šāda interpretācija ir pēc analogijas piemērojama arī attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punktu, kura formulējums ir līdzīgs minētās regulas 11. panta 2. punkta formulējumam un kura mērķis arī ir noteikt apstākļus, kam ir nozīme, izvērtējot, vai ir vai nav notikusi nodošana atklātībā, kas ļautu aizsargāt neregistrētu dizainparaugu.
- 65 Tādēļ pirmais arguments ir jānoraida.

- 66 Saistībā ar otro argumentu ir jāatgādina, ka dizainparaugs ir uzskatāms par nodotu atklātībā, tiklīdz puse, kura atsaucas uz nodošanu atklātībā, ir pierādījusi šo nodošanu atklātībā veidojošos faktus. Lai šo prezumpciju atspēkotu, pusei, kura apstrīd nodošanu atklātībā, ir juridiski pietiekami jāpierāda, ka konkrētās lietas apstākļi pamatoti var būt šķērslis tam, lai šie fakti kļūtu zināmi to personu lokam, kas specializējušās attiecīgajā nozarē, parastā uzņēmējdarbības gaitā (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Senz Technologies/ITSB – Impliva* (Lietussargi), T-22/13 un T-23/13, EU:T:2015:310, 26. punkts).
- 67 Konkrētajā gadījumā, kā tas norādīts šā sprieduma 45. punktā, persona, kas iestājusies lietā, juridiski pietiekami ir pierādījusi agrākā dizainparauga nodošanu atklātībā. Prasītāja nav sniegusi pierādījumus, ka konkrētās lietas apstākļi veido šķērslī tam, lai nodošanu atklātībā veidojošie fakti kļūtu zināmi to personu lokam, kas specializējušās attiecīgajā nozarē. Ņemot vērā, ka tieši prasītājam tas ir jāpierāda un ka tā nav parādījusi, ka tā to būtu izdarījusi procesā Apelācijas padomē, tā tātad nevar lietderīgi atsaukties uz faktu, ka Apelācijas padome nav lēmusi par šo jautājumu, nedz ka šī padome nav ievērojusi prasītājas tiesības tikt pietiekami uzklausi.
- 68 Pilnības labad ir jānorāda, ka argumentam par tiesību tikt uzklausi par pārkāpumu nav pievienoti pietiekami precizējumi, lai varētu izvērtēt tā pamatotību. Tātad tas katrā ziņā ir jānoraida.
- 69 Tālāk, ja prasītāja, atsaucoties uz Pamattiesību hartas 47. pantu un Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu, norāda uz tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu, šāds arguments ir noraidāms, ņemot vērā šā sprieduma 26. punktā izklāstītos apsvērumus.
- 70 Tādēļ otrais arguments, kā arī trešais iebildums kopumā ir jānoraida.
- 71 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Apelācijas padome tika pamatoti konstatējusi, ka agrākais dizainparaugs bija nodots atklātībā apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, t.i., 2004. gada 13. februārī.
- 72 Tādējādi šīs prasības pamats ir jānoraida kopumā.

Par trešo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpumu

- 73 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 6. pantu, uzskatot, ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuālā rakstura.
- 74 Tādējādi prasītāja apgalvo, ka informēts lietotājs uztvers elementus, kas atšķir abus konfliktējošos dizainparaugus, proti, divas horizontālās svītras groza dibenā un taisnstūri groza aizmugurējā daļā, un šie elementi dominē kopējā iespaidā, ko šim patērētājam rada apstrīdētais dizainparaugs.
- 75 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, lūdz noraidīt šo prasības pamatu.
- 76 No Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta teksta izriet, ka reģistrēta Kopienas dizainparauga gadījumā individuāls raksturs ir jāizvērtē, ņemot vērā informētam lietotājam radītu kopējo iespaidu. Informētam lietotājam radītajam kopējam iespaidam ir jāatšķiras no kopējā iespaيدا, kuru rada jebkurš dizainparaugs, kas darīts pieejams sabiedrībai pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai, ja tiek pieprasīta prioritāte, pirms prioritātes datuma. Regulas Nr. 6/2002 6. panta 2. punktā ir precizēts, ka, novērtējot individuālo raksturu, būtu jāņem vērā autora brīvības pakāpe šī dizainparauga izveidošanā (spriedums, 2015. gada 29. oktobris, *Roca Sanitario /ITSB – Villeroy & Boch* (Krāns ar vienu rokturi), T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 15. punkts).

- 77 Atbilstoši judikatūrai dizainparauga individuālais raksturs izriet no kopējā iespaيدا par atšķirīgumu vai no “*déjà vu*” sajūtas neesamības informēta lietotāja uztverē – salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, neņemot vērā atšķirības, kas nav pietiekami izteiktas, lai ietekmētu šo kopējo iespaidu, lai gan tās varētu būt kaut kas lielāks nekā nebūtiskas iezīmes, taču ņemot vērā atšķirības, kas ir pietiekami izteiktas, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu (spriedums, 2015. gada 29. oktobris, “Krāns ar vienu rokturi”, T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 16. punkts).
- 78 Izvērtējot dizainparauga individuālo raksturu salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, ir jāņem vērā ražojuma, kuram dizainparaugs ir izmantots vai kurā tas ir iekļauts, būtība un it īpaši ražošanas nozare, kurai tas piederīgs (Regulas Nr. 6/2002 preambulas 14. apsvērumš), autora brīvības pakāpe dizainparauga izveidošanā, iespējamā attīstības līmeņa piesātinātība, kas var paaugstināt informēta lietotāja spēju pamanīt atšķirības starp salīdzinātajiem dizainparaugiem, kā arī attiecīgā ražojuma izmantošanas veids, it īpaši atkarībā no operācijām, kas ar to parasti tiek veiktas šajā sakarā (spriedums, 2015. gada 29. oktobris, “Krāns ar vienu rokturi”, T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 17. punkts).
- 79 Visbeidzot, izvērtējot dizainparauga individuālo raksturu, tāpat ir jāņem vērā arī informēta lietotāja viedoklis. Kā izriet no pastāvīgās judikatūras, informēts lietotājs ir īpaši uzmanīgs un tam ir noteiktas zināšanas par agrāku attīstības līmeni, t.i., par agrāku dizainparaugu kopumu, kas attiecas uz attiecīgo ražojumu un kas ir bijuši darīti pieejami sabiedrībai apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai, attiecīgā gadījumā, pieprasītās prioritātes datumā (skat. spriedumu, 2015. gada 29. oktobris, “Krāns ar vienu rokturi”, T-334/14, nav publicēts, EU:T:2015:817, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 80 Konkrētajā gadījumā Apelācijas padome pareizi definēja informētu lietotāju – un prasītāja to turklāt nav apstrīdējusi – kā personu, kas ir pieradusi pie velosipēdu groziem un kam, lai gan viņa nav projektētājs vai tehnisks eksperts, ir pazīstami dažādi attiecīgajā nozarē eksistējoši dizainparaugi un ir noteikts zināšanu līmenis par elementiem, kas parasti ietverti šajos dizainparaugos (apstrīdētā lēmuma 32. punkts).
- 81 Turklāt Apelācijas padome tāpat pamatoti uzskatīja – un prasītāja to nav apstrīdējusi –, ka autora brīvība velosipēdu grozu izstrādāšanā ir mazināta ar tehniskiem ierobežojumiem, jo velosipēdu groziem ir jābūt piestiprinātiem divritenim un jābūt spējīgiem ietvert objektus tā, lai tie neizkristu divriteņa kustēšanās laikā, bet autors var izvēlēties starp ļoti daudzām krāsām, materiāliem (piemēram, plastmasa, niedres vai audums) un groza formām (apaļa, ovāla vai četrstūraina) (apstrīdētā lēmuma 33. punkts).
- 82 Turpinājumā Apelācijas padome ir pareizi norādījusi, ka attiecīgajiem groziem sakrīt vismaz vairākas iezīmes (apstrīdētā lēmuma 35. punkts), proti, apstākļi, ka:
- abu grozu materiāls ir metāla režģi ar sīkām acīm;
  - abiem velosipēdu groziem ir taisnstūrains forma;
  - divu sānvirsmu augšējās malas ir vērstas uz priekšu;
  - priekšējās virsmas augstums ir divreiz mazāks nekā aizmugures virsmai;
  - mazās zemākās virsmas augstumā ir pievienota apmale ap visu grozu.
- 83 Apelācijas padome arī pareizi konstatēja, ka konfliktējošie dizainparaugi atšķiras tādā ziņā, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir divi elementi, proti, divas horizontālās svītras groza dibenā un taisnstūris mazajā aizmugurējā daļā, kas agrākajā dizainparaugā nav iekļauti (apstrīdētā lēmuma 36. punkts).

- 84 Apelācijas padome uzskatīja, ka informēts lietotājs uztvers divas horizontālās svītras apstrīdētā dizainparauga dibenā kā groza stingruma palielināšanas līdzekli. Tāpat tā secināja, ka taisnstūris apstrīdētā dizainparauga mazajā aizmugurējā daļā tiek uztverts kā nosaukuma plāksnīte, ka šie elementi nedominē velosipēdu groza radītajā kopējā iespaidā un ka lietotājs tāpat saskatīs konfliktējošajos dizainparaugos vienu un to pašu formu, materiālu un estētiskās iezīmes. Tā secināja, ka konfliktējošie dizainparaugi rada vienādu kopējo iespaidu un ka to nelielās atšķirības neļauj konstatēt apstrīdētajam dizainparaugam individuālo raksturu (apstrīdētā lēmuma 37. punkts).
- 85 Ņemot vērā visus iepriekšējos punktus izklāstītos apsvērumus, kuri būtu jāapstiprina, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome, pamatojoties uz tās izmantotajiem elementiem, pamatoti varēja secināt, ka konfliktējošie dizainparaugi rada informētam lietotājam vienādu kopējo iespaidu un ka apstrīdētajam dizainparaugam nav individuālā rakstura.
- 86 Prasītāja prasības pieteikumā nav izvirzījusi nevienu argumentu, kas ļautu apšaubīt šā sprieduma 85. punktā izdarīto secinājumu.
- 87 Tādējādi šīs prasības pamats ir jānoraida.
- 88 Saistībā ar argumentiem, kuri tikuši izvirzīti procesā *EUIPO* un uz kuriem prasītāja atsauca tostarp prasības pieteikuma 61., 66. un 82. punktā, ir jāpiebilst, ka, kaut arī konkrētos punktos prasības pieteikums var tikt pamatots un papildināts ar atsaucēm uz tā pielikumos iekļauto dokumentu fragmentiem, pielikumi ir izmantojami vienīgi pierādījumu iegūšanas un tehniskos nolūkos. Tādējādi ar pielikumiem nevar izvirzīt pamatu, kas prasības pieteikumā ir izklāstīts kopsavilkuma veidā, norādot tajos iebildumus vai argumentus, kuri nav iekļauti prasības pieteikumā (spriedums, 2007. gada 30. janvāris, *France Télécom/Komisija*, T-340/03, EU:T:2007:22, 167. punkts). Līdz ar to šie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.
- 89 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 90 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospiež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Basil BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 17. maijā.

[Paraksti]